

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/860 НА КОМИСИЯТА

от 4 февруари 2016 година

за допълнително уточняване на обстоятелствата, при които е необходимо изключване от приложното поле на правомощията за обезценяване или преобразуване съгласно член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, и по-специално член 44, параграф 11 от нея,

като има предвид, че:

- (1) В контекста на реструктурирането изключително важно е органите за реструктуриране да разполагат с достатъчно насоки, за да се гарантира правилното и последователно прилагане на инструмента за споделяне на загуби в целия Съюз. Принципът, че инструментът за споделяне на загуби може да бъде приложен по отношение на всички задължения, освен ако те не са изрично изключени от приложното поле на член 44, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС, е основополагащ. По тази причина не следва задълженията да бъдат винаги изключвани от споделянето на загуби, освен ако те не попадат в списъка на задълженията, изрично изключени от приложното поле на посочената разпоредба. Всъщност още на етапа на планиране на реструктурирането и на оценяване на възможността за реструктуриране органът за реструктуриране следва да се стреми да сведе до минимум изключенията от споделяне на загуби с оглед спазване на принципа, че акционерите и кредиторите поемат разходите за реструктуриране.
- (2) Общ принцип при реструктурирането е, че акционерите и кредиторите следва да поемат загуби в режим на реструктуриране в съответствие с йерархията на техните вземания съгласно обичайното производство по несъстоятелност. Освен това кредиторите от един и същи клас се третират по равнопоставен начин. С оглед на това следва ясно да се определи правото преценка на органите за реструктуриране за пълно или частично изключване на някои задължения от споделяне на загуби и прехвърлянето на загубите към други кредитори или, когато е необходимо, към фондове за реструктуриране. Следователно е необходимо уточняване на обстоятелствата, които позволяват на кредиторите да бъдат изключени от споделяне на загуби, а всяко отклонение от принципа на равно третиране на кредиторите от един и същи ред (т.нар. принцип *pari-passu*) трябва да бъде пропорционално, оправдано от гледна точка на обществен интерес и недискриминационно.
- (3) Важно е органите за реструктуриране да разполагат с рамка за реструктуриране при упражняването на своите правомощия във връзка с изключване на задължение или клас задължения от споделяне на загуби, при изключителните обстоятелства, посочени в член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС, с цел да осигури по-голяма яснота за съответния план за реструктуриране. Органите за реструктуриране обаче се нуждаят от известна гъвкавост, за да преценят за всеки отделен случай дали изключването е строго необходимо и пропорционално.
- (4) Решението за използване на инструмента за споделяне на загуби (или други инструменти за реструктуриране) следва да бъде взето с оглед постигането на целите на реструктурирането, посочени в член 31, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС. В същия дух целите за реструктуриране следва също да служат за основа на решенията във връзка с използването на този инструмент, включително решението за изключване на задължение или клас от задължения от прилагането на споделяне на загуби в съответния случай.
- (5) В съответствие с тези принципи възможността за пълно или частично изключване на някои задължения от приложното поле на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС следва да бъде ограничена до минимума, необходим за постигане на целите, даващи

⁽¹⁾ OBL 173, 12.6.2014 г., стр. 190.

основание за изключването. С оглед на горното, когато е възможно, вариантът за частично изключване на задължение чрез ограничаване степента на обезценяване — когато това е достатъчно за постигане на целта — следва да се предпочита пред пълното му изключване от споделяне на загуби.

- (6) Използването по изключение на правомощията за частично или пълно изключване на задължение или клас задължения следва да не засяга отговорностите на органите за реструктуриране за подсигурирането на успешното реструктуриране на институциите и групите и наличието на достатъчно средства за изпълнението на минималното изискване за собствени средства и приемливи задължения (МИПЗ) с цел поемане на загубите в режим на реструктуриране и гарантиране на рекапитализация в съответствие с плана за реструктуриране. Действително, по силата на член 45, параграф 6, буква в) от Директива 2014/59/ЕС съответните органи за реструктуриране трябва да вземат предвид всякакви вероятни изключения при подсигурирането на достатъчен капацитет на институцията за покриване на загубите и за рекапитализация. Доколкото изключването на някои задължения от споделяне на загуби би могло съществено да намали капацитета при реструктуриране, вероятната необходимост от такива изключения следва да бъде взета под внимание от органа за реструктуриране при определянето на МИПЗ в съответствие с член 45, параграф 6, буква в) от Директива 2014/59/ЕС.
- (7) Предвид изключителния характер на възможността органът за реструктуриране да изключи задължение или клас задължения от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС преценката на органите за реструктуриране трябва да бъде добре обоснована. Когато такова изключване предполага използването на фонд за реструктуриране, органът за реструктуриране трябва да обоснове убедително изключителните обстоятелства, водещи до изключване. Това обяснение е от съществено значение, за да може Комисията да изпълни своето задължение по член 44, параграф 12 от Директива 2014/59/ЕС, съгласно който Комисията трябва да реши в рамките на 24 часа от уведомяването от страна на органа за реструктуриране относно решението за изключване на някои задължения дали тя следва да забрани или да поиска изменения на предложението за изключване. Обяснението, предоставено на Комисията от органа за реструктуриране, следва да бъде пропорционално, като се вземе под внимание и необходимостта от целесъобразност във връзка с обстоятелствата в конкретния случай.
- (8) В случай на реструктуриране, спрямо задълженията, считани за МИПЗ, следва принципно винаги да се прилага споделяне на загуби до степен, необходима за поемане на загубите и за рекапитализацията на институцията, доколкото органите по реструктуриране при планирането на реструктуриране предвиждат, че тези задължения допринасят по надежден и осъществим начин за поемане на загубите и за рекапитализация. В изключителни случаи, ако органът за реструктуриране трябва да използва изключването по член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС, което обаче не е било обхванато от планирането на реструктурирането и когато такова изключване предполага използването на фонда за реструктуриране, органът за реструктуриране следва да обясни кои изключителни обстоятелства обосновават изключването, както и причините, поради които тези обстоятелства не са могли да бъдат предвидени от органа за реструктуриране в момента на изготвянето на плана за реструктуриране. Изискването за обяснение на тези фактори следва да се прилага пропорционално и целесъобразно по отношение на необходимостта от навременни действия за реструктуриране.
- (9) Възможността за изключване на задължения от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС следва да се упражнява при пълно спазване на общите принципи на правото на Съюза и по-специално не следва да засяга гаранциите за защита на други кредитори, а именно — принципът, че никой кредитор не следва да понася загуби, по-големи от тези, които би понесъл, ако ликвидацията на институцията става чрез обичайно производство по несъстоятелност (принцип на равнопоставено третиране на кредиторите). Органите за реструктуриране следва да вземат предвид необходимостта от зачитане на тези гаранции и риска от обезщетяване на кредиторите, свързан с нарушение на тези гаранции при предоставянето на изключенията, предвидени в член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС, както и при изготвянето на плана за реструктуриране. Фактът, че съдилищата могат да преразгледат решението на органа за реструктуриране за изключване на задължение не следва да бъде единственото основание за допълнително изключване. Това не следва да засяга надлежното отчитане на предходни съдебни решения, свързани с действията по реструктуриране, когато те са от значение за конкретния случай.
- (10) Общият капацитет на органа за реструктуриране за предоставяне на изключения се ограничава от факта, че загубите, които не са напълно поети от кредиторите поради прилагане на изключения, могат да бъдат обхванати от механизма за финансиране на реструктуриране единствено когато акционерите и кредиторите са участвали със сума, равна на най-малко 8 % от общите пасиви на институцията, включително собствените средства.

- (11) Изключенията следва да се разглеждат за всеки отделен случай, като се анализират съответните съображения съгласно всяка от потенциалните причини за изключване съгласно член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС, а не специфичният характер на съответните институции да се разглежда изолирано. Този подход следва да гарантира последователност при разглеждането на изключителните обстоятелства и избягването на ненужни нарушения на условията на конкуренция. Характеристиките на дадена институция (например размер, взаимосвързаност или сложност) следва да бъдат взети под внимание, когато е уместно, за да може да се прецени дали са удовлетворени условията, оправдаващи изключването на задължение от споделяне на загуби. Тези характеристики обаче не следва автоматично да оправдават изключването на задълженията на тази институция от споделяне на загуби.
- (12) Някои общи фактори, като например пазарни условия, обстоятелствата при изпадането в несъстоятелност или равнището на загубите, понесени от институцията, може да повлияят върху вероятността от възникване на изключителните обстоятелства, определени в член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС. Подобни общи фактори не следва да представляват допълнителни независими основания за изключване, освен посочените в член 44, параграф 3, букви а) — г) от Директива 2014/59/ЕС.
- (13) Когато преценява дали едно или няколко от обстоятелствата дават основания за изключвания от споделяне на загуби, органът за реструктуриране следва да отчете времето, след което предстоящото изпадане в несъстоятелност на дадена институция вече не може да бъде управлявано по подходящ начин. В случаите, в които за всяка институция са били определени планове за реструктуриране и МИПЗ и са били взети мерки, се очаква, че институцията следва да разполага с необходимия капацитет за поемането на загуби и за рекапитализация. Схемата за реструктуриране следва да се придържа към плана за реструктуриране, включително стратегията за реструктуриране, освен ако, като се вземат предвид конкретните обстоятелства, органът за реструктуриране прецени, че целите на реструктурирането ще бъдат постигнати по-ефективно чрез действия, които не са предвидени в плана за реструктуриране.
- (14) В периода преди приемането на плановете за реструктуриране и МИПЗ и при ограничения във времето за вземане на решение относно конкретното прилагане на стратегията за реструктуриране от органа за реструктуриране, е по-вероятно да има случаи, в които инструментът за споделяне на загуби не е възможно да се приложи за всички допустими задължения в рамките на разумен срок. Определянето на понятието за „разумен срок“ следва да бъде свързано с бързината и степента на сигурност, необходими за финализиране на споделянето на загубите към определена дата с оглед на ефективното стабилизиране на предприятието. Когато изпълнението на всички задачи, необходими за използването на инструмента за споделяне на загуби спрямо някои задължения, не е осъществимо до момента на изтичането на този срок, следва да се счита, че не е възможно споделяне на загуби „в разумен срок“. Решението за това кога „трудно“ означава „невъзможно“ следва да бъде взето въз основа на критериите за определяне на „разумен срок“.
- (15) Принципно за задълженията, уредени от правото на трета държава, е възможно споделяне на загуби, доколкото те не са изключени по силата на член 44, параграф 2. Механизмът, предвиден в член 55, има за цел да увеличи вероятността тези задължения да могат да бъдат обхванати от инструмента за споделяне на загуби в рамките на разумен срок. Също така с член 67 от Директива 2014/59/ЕС на органите за реструктуриране се предоставя възможността да изискат администраторът, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в режим на реструктуриране, да предприеме всички необходими мерки, за да се гарантира, че обезценяването или преобразуването на задължения, уредени от правото на трета държава, действително е приведено в действие. С оглед обаче на факта, че подобни задължения не попадат в приложното поле на законодателството на ЕС, съществува остатъчен риск в изключителни случаи, независимо от положените усилия от страна на органа за реструктуриране, включително упражняване на възможностите по член 67, да има пречки пред възможността за споделяне на загуби в разумен срок във връзка с тези задължения.
- (16) Практическа пречка пред обхващането на някои задължения от инструмента за споделяне на загуби може да представлява обстоятелството, че размерът на задължението не се определя или е трудно да се определи в момента, когато органите за реструктуриране прилагат инструмента за споделяне на загуби. Такъв може да бъде случаят на обезпечени задължения, надвишаващи стойността на съответното обезпечение, или на задължения, които зависят от несигурни събития в бъдеще, като например задбалансови позиции или неусвоени поети задължения. Подобни пречки могат да бъдат преодоленни чрез подходяща оценка, като например отмяна на задължението и определяне на прогнозна стойност, като се използва съответната методика на оценяване, или чрез прилагане на „виртуален“ процент за обезценяване на задълженията.
- (17) Макар да е вярно, че в някои случаи обхващането на деривати от инструмента за споделяне на загуби може да се окаже трудно, в член 49 от Директива 2014/59/ЕС ясно се посочва как това може да стане — а именно след приключване на позициите. Фактът, че е трудно да се определи нетираната сума след приключване на позициите в кратък срок следва да не води до автоматично изключване, тъй като проблемът може да бъде преодолян чрез подходящи методологии на оценяване, както е предвидено от Комисията в член 49, параграф 5 от Директива 2014/59/ЕС, особено на етапа на временната оценка. В тази връзка институциите следва да бъдат задължени да

докажат, че са способни да предоставят информацията, необходима за извършване на оценка за целите на реструктурирането. По-специално, органите за реструктуриране следва да гарантират, че институциите са в състояние да предоставят необходимата актуална информация в рамките на срока съгласно стратегията за реструктуриране, по-специално за съставянето на достоверна оценка преди и по време на реструктурирането съгласно член 36 от Директива 2014/59/ЕС. Освен това в насоките се посочва, че органите за реструктуриране следва да разгледат възможността за налагане на изискване за институциите да продадат активите, които значително накърняват осъществимостта на оценката.

- (18) В член 2 от Директива 2014/59/ЕС се определят понятията „критични функции“ и „основни стопански дейности“. Комисията е оправомощена да приема делегирани актове с цел допълнително уточняване на обстоятелствата, при които някои дейности, услуги и операции биха могли да попаднат в обхвата на определението за „критични функции“ или „основни стопански дейности“. В тази връзка, рентабилността на дадена стопанска дейност сама по себе си не е достатъчно основателна причина за изключване от инструмента за споделяне на загуби на задълженията, свързани с такъв вид дейност. Изключването може обаче да бъде оправдано, когато поддържането на основна стопанска дейност е от решаващо значение за постигането на целите на реструктурирането, включително поддържане на функциите от критично значение, когато те се допълват от продължаването на основните операции, услуги и спелки.
- (19) Органите за реструктуриране могат да изключват само задължения, които са необходими за управлението на риска (хеджиране) в контекста на критичните функции, ако управлението на риска (хеджирането) се смята за необходимо от пруденциална гледна точка и е от съществено значение за поддържане на операциите, свързани с критичните функции, т.е. евентуално отпадане на хеджирането сериозно би застрашило непрекъснатостта на критичните функции.
- (20) Освен това органите за реструктуриране могат да изключват само задължения, които са необходими за целите на управлението на риска (хеджиране) в контекста на критичните функции, ако при отпадане на мерките за управление на риска, за институцията е невъзможно да ги замени при разумни условия в периода, необходим за поддържане на критичната функция, например поради спредове или несигурност в оценката.
- (21) Предотвратяване на разпространението на проблемите с цел избягване на значителни неблагоприятни последици за финансовата система е още една от целите на реструктурирането, която може да обоснове изключването от приложното поле на инструмента за споделяне на загуби. Във всеки случай, изключването на тази основа следва да се извършва само когато това е строго необходимо и пропорционално, както и в случай на широко разпространение на проблемите, което сериозно би нарушило функционирането на финансовите пазари и би довело до сериозни сътресения в икономиката на дадена държава членка или на Съюза.
- (22) Инструментът за споделяне на загубите е свързан известен риск от разпространяване на проблемите. Законодателното решение за включване на инструмента за споделяне на загуби в Директива 2014/59/ЕС като ключов инструмент за реструктуриране, заедно с принципа, че акционерите и кредиторите следва да поемат загубите, означава, че присъщият риск от разпространение на проблемите при споделяне на загуби не следва автоматично да се счита за основание за изключване на задължения. Органите за реструктуриране следва да преценят внимателно тези основания и да обяснят изключването на дадено задължение от споделянето на загуби въз основа на по-голямата вероятност от разпространение на проблемите от вида, посочен в член 44, параграф 3, буква в) от Директива 2014/59/ЕС, в сравнение със задълженията, които не са изключени. За тази цел те следва да направят своята оценка въз основа на подходящи методологии, включително количествен анализ за определяне на риска и сериозността на евентуално широко разпространение на неблагоприятните последици и сериозни сътресения в икономиката на държава членка или на Съюза.
- (23) Необходимостта от изключване въз основа на риска от широко разпространение на проблема би могла да бъде засегната от пазарните условия към момента на споделянето на загуби, по-специално при изпадане на предприятието в несъстоятелност, в момент, когато финансовата система е подложена на значителен натиск или липсва доверие в нея. Рискът от това прилагането на инструменти и правомощия за реструктуриране да окаже значително пряко или косвено неблагоприятно въздействие върху финансовата стабилност и доверието на пазара следва да се разглежда при оценката на възможността за успешно реструктуриране, както се изисква в точка 26 от раздел В на приложението към Директива 2014/59/ЕС. Следователно при изключването на задължение от инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 3 от посочената директива въз основа на риска от широко разпространение на проблема, от органа за реструктуриране се очаква да обясни защо пречките пред споделянето на загуби не са били взети предвид в хода на планирането на реструктурирането, когато тези изключения ограничават възможността за успешно реструктуриране. Органите за реструктуриране следва също така да преценят дали разпространението на проблемите произтича или е значително влошено от прилагането на инструмента за споделяне на загуби към тези задължения, или в действителност произтича от самата неплатежоспособност на институцията.

- (24) Рискът от широко разпространение може да бъде пряк, когато преките загуби за контрагентите на институцията в режим на реструктуриране водят до неизпълнение или сериозни проблеми, свързани с платежоспособността на тези контрагенти и, на свой ред създава проблеми за техните контрагенти. Възможността от изпадане в несъстоятелност или в затруднено положение на една или повече финансови институции като пряка последица от споделянето на загуби не следва автоматично да води до изключване на задължения от инструмента за споделяне на загуби. Решенията за изключванията следва да бъдат взети в зависимост от системните рискове, които могат да бъдат създадени от прякото разпространение на проблемите.
- (25) Рискът от широко разпространение на проблемите може да бъде и косвен, например в резултат на загуба на доверие от страна на някои пазарни участници, като например на вложителите, или поради промени в цените на активите. Важен канал за косвеното разпространение на проблемите може да бъде загубата на доверие в пазарите за финансиране (на дребно и на едро) — намаляване на предлагането, по-високи изисквания за допълнително обезпечение като цяло или за институции с характеристики, подобни на тези на институцията, която не е в състояние да изпълнява задълженията си, или спешни разпродажби на активи от институции с недостиг на ликвидност.
- (26) При включването на някои задължения в инструмента за споделяне на загуби може да се наблюдава унищожаване на стойност, когато тези задължения са част от успешна стопанска дейност, която при други обстоятелства би добавяла сериозна стойност към банката, например при продажба на купувач от частния сектор. За да може органите за реструктуриране да изключат задължение или клас задължения от споделянето на загуби, запазената стойност трябва да бъде достатъчна, за да може (потенциално) да подобри състоянието на неизключените кредитори спрямо ситуацията, при която съответните задължения не се изключват от споделяне на загуби. Ето защо органите за реструктуриране може да изключат задължение от споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 3, буква г) от Директива 2014/59/ЕС, когато ползите от изключването за други кредитори би била по-голяма от техния принос към поемането на загубите и към рекапитализацията при липса на изключване. Такъв може да е случаят, например, когато запазената стойност може ясно да бъде установена със съответстващо увеличение на сумата, платена от частен купувач.
- (27) В контекста на оценката на потенциалните ползи от гледна точка на запазване на стойността на изключването от споделяне на загуби, с член 36, параграф 16 и член 49, параграф 5 от Директива 2014/59/ЕС Комисията се оправомощава съответно да приема регулаторни технически стандарти по отношение на оценката за целите на реструктурирането и на оценката на дериватите. В зависимост от приложимата методология допълнителни загуби може да възникнат от приключване на позицията на деривати и да надхвърлят потенциала на включването на съответното задължение в споделянето на загуби, причинявайки по-нататъшни загуби, които могат да увеличат тежестта на споделянето на загуби за други кредитори на институцията в режим на реструктуриране. Допълнителните загуби могат да бъдат резултат от разходи за заместване, направени от контрагента, или от разходи, направени от институцията в режим на реструктуриране, за възстановяване на незакрити позиции на хеджиране, които не са отразени в стойността на дериватите, които още са в действие. При подобни обстоятелства органът за реструктуриране следва да прецени дали намаляването на стойността означава, че понесените загуби от неизключените кредитори биха били по-големи, ако съответното задължение е било изключено от споделяне на загуби. Чисто спекулативните очаквания за потенциално увеличение на стойността не могат да служат за основание за изключване,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент допълнително се уточняват правилата относно изключителните обстоятелства, предвидени в член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС, при които органът за реструктуриране може да изключва напълно или частично някои задължения от прилагането на правомощията за обезценяване или преобразуване на дълг, когато се прилага инструментът за споделяне на загуби.
2. Разпоредбите на настоящия регламент се прилагат от органа за реструктуриране, определен от всяка държава членка в съответствие с член 3 от Директива 2014/59/ЕС и от Единния съвет по реструктуриране в рамките на неговите задачи и правомощия съгласно Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

Член 2

Приложно поле

Настоящият регламент се прилага към субектите, посочени в член 1, параграф 1, букви а) — д) от Директива 2014/59/ЕС.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат определенията, посочени в член 3 от Директива 2014/59/ЕС. За целите на настоящия регламент се прилагат също така следните определения:

- 1) „пряко разпространение на проблемите“ означава ситуация, при която преките загуби на контрагентите на институцията в режим на реструктуриране в резултат на обезценяване на задълженията на институцията, водят непосредствено до неизпълнение или до вероятност от неизпълнение на задълженията за тези контрагенти;
- 2) „косвено разпространение на проблемите“ означава ситуация, при която обезценяването или преобразуването на задължения на институцията предизвиква отрицателна реакция от страна на пазарните участници, която от своя страна води до сериозни сътресения за финансовата система с възможност за нанасяне на вреди на реалната икономика.

Член 4

Общи разпоредби

1. Органите за реструктуриране не могат да изключват задължения или клас задължения от инструмента за споделяне на загуби, освен ако те попадат в списъка на задълженията, посочен в член 44, параграф 2 от Директива 2014/59/ЕС.
2. Решението на органа за реструктуриране за изключване на задължение или клас задължения от прилагането на инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС се основава на анализ на всеки отделен случай на институцията в режим на реструктуриране и не е автоматично.
3. При разглеждането на изключванията по член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС и преди пълното изключване на задължение или клас задължения от инструмента за споделяне на загуби органът за реструктуриране първо разглежда възможността за частично изключване на задължението чрез ограничаване степента на обезценяване винаги когато това е възможно.
4. При определянето на това дали дадено задължение следва да бъде изключено съгласно член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС органът за реструктуриране преценява дали към момента на прилагането на инструмента за споделяне на загуби спрямо институцията са изпълнени съответните условия. Тази оценка не засяга задължението на органа за реструктуриране да следва плана за реструктуриране, посочен в член 87 от Директива 2014/59/ЕС.
5. Решението за изключване на задължение или клас задължения от прилагането на инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС се основава на най-малко една от целите на реструктурирането, посочени в член 31, параграф 2 от същата директива.
6. Решението за пълно или частично изключване на задължение или клас от задължения от прилагането на инструмента за споделяне на загуби съгласно член 44, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС, което предполага използването на фонда за реструктуриране, се обосновава надлежно, като се взема под внимание необходимостта от целесъобразност предвид обстоятелствата на конкретния случай.
7. Когато органът за реструктуриране е приел, че задължение или клас задължения биха допринесли надеждно и реално за поемане на загубите и за рекапитализация, както и че тези задължения не отговарят на изискванията за изключване по смисъла на член 44, параграф 3, органът за реструктуриране обяснява посочените по-долу причини и обстоятелства, ако впоследствие реши да изключи напълно или частично задължение или клас задължения съгласно член 44, параграф 3, което предполага прехвърляне на загуби към фонда за реструктуриране:
 - а) изключителните обстоятелства, които се различават от тези в момента на планиране на реструктурирането, обуславящи необходимостта тези задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби в момента на предприемане на действието по реструктуриране;
 - б) по какви причини е необходимо изключване и по-специално — изключителните обстоятелства, поради които това изключване не е могло да бъде предвидено при изготвянето на плана за реструктуриране;
 - в) дали необходимостта от изключване е предвидена в плана за реструктуриране и как органът за реструктуриране е отчел тази необходимост, за да се избегне тя да стане пречка пред възможността за успешно реструктуриране.

8. При вземането на решение за пълно или частично изключване на задължение или клас задължения съгласно член 44, параграф 3, буква а) от Директива 2014/59/ЕС, ако изключването предполага прехвърляне на загуби към фонда за реструктуриране, органът за реструктуриране следва също така да обясни:

- а) как/дали са изпълнени изискванията, предвидени в членове 5 и 6 от настоящия регламент; както и
- б) причината, поради която изключването не е могло да бъде разглеждано с подходяща методология на оценяване съгласно член 36 от Директива 2014/59/ЕС.

9. При вземането на решение за пълно или частично изключване задължение или клас задължения с цел запазване на непрекъснатостта на критичните функции и основните стопански дейности съгласно член 44, параграф 3, буква б) от Директива 2014/59/ЕС, ако изключването предполага прехвърляне на загубите към фонда за реструктуриране, органът за реструктуриране следва също така да обясни:

- а) как/дали са изпълнени изискванията, предвидени в член 7 от настоящия регламент;
- б) защо задълженията, които предстои да бъдат изключени, са по-значими за непрекъснатостта на ясно определени критични функции или основни стопански дейности, отколкото задълженията, за които не се предвижда изключване.

10. Когато органът за реструктуриране изключи напълно или частично задължение или клас задължения с цел да се избегне широко разпространение на проблемите съгласно член 44, параграф 3, буква в) от Директива 2014/59/ЕС, ако изключването предполага прехвърляне на загубите към фонда за реструктуриране, органът за реструктуриране следва също така да обясни:

- а) как/дали са изпълнени изискванията, предвидени в член 8 от настоящия регламент;
- б) причините, поради които изключените задължения е по-вероятно да причинят широко разпространение на проблемите от вида, посочен в член 44, параграф 3, буква в) от Директива 2014/59/ЕС, отколкото задълженията, които не са изключени.

11. Когато органът за реструктуриране изключи напълно или частично задължение или клас задължения съгласно член 44, параграф 3, буква г) от Директива 2014/59/ЕС, ако изключването предполага прехвърляне на загубите към фонда за реструктуриране, следва също да се обясни как/дали са изпълнени изискванията, предвидени в член 9 от настоящия регламент.

Член 5

Изключване на основание невъзможност за споделяне на загуби по член 44, параграф 3, буква а) от Директива 2014/59/ЕС

1. Органите за реструктуриране могат да изключват единствено задължение или клас задължения от прилагането на инструмента за споделяне на загуби, когато съществуват пречки, които не позволяват прилагането му в разумен срок, въпреки всички усилия на органа за реструктуриране.

2. Във връзка с параграф 1 органите за реструктуриране по-специално се съобразяват със следните изисквания преди да вземат решение за разглежданото изключване:

- а) задължението на органа за реструктуриране да предвиди в плана за реструктуриране описание на процедурата за осигуряване на наличност в рамките на подходящ срок на информацията, изисквана за целите на оценката съгласно членове 36 и 49 от Директива 2014/59/ЕС;
- б) задължението на органа за реструктуриране да отстрани пречките пред възможността за успешно реструктуриране на институцията, включително обстоятелствата, довели до потенциално изключване, които са могли да бъдат предвидени в процеса на планиране, когато тези евентуални изключения представляват пречки пред успешното реструктуриране.

Член 6

Разумен срок

1. В търсенето на възможности за изключване на задължение или клас задължения от инструмента за споделяне на загуби по член 44, параграф 3, буква а) от Директива 2014/59/ЕС и с оглед определянето на понятието „разумен срок“, органите за реструктуриране определят следното:

- а) кога сумата на обезценяването трябва да бъде окончателно определена;
- б) кога трябва да бъдат извършени всички задачи, необходими за споделяне на загубите по тези задължения с оглед изпълнението на целите на реструктурирането, като се има предвид състоянието към момента на действието по реструктуриране.

2. При определяне на изискванията, посочени в параграф 1, органите за реструктуриране преценяват следното:
- а) необходимостта от публикуване на решението за споделяне на загуби и от определяне на сумата за споделяне на загуби, както и крайното ѝ разпределение по различни класове кредитори;
 - б) последиците от забавянето на такова решение за доверието на пазарните участници, възможните реакции на пазара, като например изходящи ликвидни потоци, както и ефективността на действието по реструктуриране, като взема предвид всяко едно от следните условия:
 - i) дали затрудненията и рискът от изпадане в несъстоятелност на институцията са известни на пазарните участници;
 - ii) видимостта на последиците за пазарните участници от затрудненията или потенциалното изпадане в несъстоятелност на институцията;
 - в) работното време на пазарите, доколкото те могат да имат въздействие върху непрекъснатостта на критичните функции и разпространението на проблемите;
 - г) съответните срокове, в които трябва да бъдат спазени капиталовите изисквания;
 - д) датите, на които се дължат плащания на институцията, и падежа на съответните задължения.

Член 7

Изключване от съображения за запазване на някои критични функции и основни стопански дейности по член 44, параграф 3, буква б) от Директива 2014/59/ЕС

1. Органите за реструктуриране могат да изключват задължения или клас задължения, когато това е необходимо и пропорционално, за да се запазят някои критични функции, когато те считат, че съответното задължение или клас задължения е свързано с дадена критична функция и за да се запази нейната непрекъснатост, това задължение или клас задължения не следва да бъде обект на споделяне на загуби, когато е удовлетворено едно от следните условия:
- а) споделянето на загуби във връзка със задължението или класа задължения би попречило на функционирането поради достъпност на финансиране или зависимост от контрагенти, като например хеджиращи контрагенти, от доставчици на инфраструктура или на услуги за институцията, за които може да се окаже невъзможно или нежелателно да продължат да сключват сделки с институцията след прилагането на инструмента за споделяне на загуби;
 - б) съответната критична функция представлява услуга, предоставяна от институцията на трети страни, която зависи от непрекъснатото изпълнение на задължението.
2. Органите за реструктуриране могат да изключват задължения, необходими за управление на риска (хеджиране) в контекста на критичните функции, когато едновременно са изпълнени следните две условия:
- а) управлението на риска (хеджирането) се признава за пруденциални цели и е от съществено значение за поддържането на операции, свързани с критични функции;
 - б) би било невъзможно за институцията да замени отменена мярка за управление на риска при разумни условия за периода, необходим за поддържане на критичната функция.
3. Органите за реструктуриране могат да изключват единствено задължения за целите на поддържането на отношения на финансиране, когато следните две условия са изпълнени едновременно:
- а) органът за реструктуриране прецени, че финансирането е от основно значение за поддържането на критична функция;
 - б) във връзка с член 6 от настоящия регламент би било невъзможно за институцията да замести финансирането за времето, необходимо за поддържане на критичната функция.

4. Органите за реструктуриране не изключват задължение или клас задължения единствено въз основа на някой от следните елементи:

- а) неговия матуритет;
- б) очакванията за увеличение на разходите за финансиране, които не застрашават непрекъснатостта на критичните функции;
- в) очакванията за бъдеща потенциална печалба.

5. Органите за реструктуриране могат да изключват задължения или клас задължения въз основа на необходимостта и пропорционалността от запазване на основна стопанска дейност, когато изключването на това задължение е от критично значение за поддържането на способността на институцията в режим на реструктуриране да продължи да извършва основните операции, услуги и сделки, и за постигането на целите на реструктурирането, посочени в член 31, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2014/59/ЕС.

Член 8

Изключване на основание избягване на широко разпространение на проблеми по член 44, параграф 3, буква в) от Директива 2014/59/ЕС

1. При разглеждането на изключванията, основани на рисковете от пряко разпространение на проблеми съгласно член 44, параграф 3, буква в) от Директива 2014/59/ЕС, органите за реструктуриране преценяват в максимална възможна степен взаимосвързаността на институцията в режим на реструктуриране с нейните контрагенти.

Оценката, посочена в първа алинея, включва следното:

- а) разглеждане на експозициите към съответните контрагенти във връзка с риска от верижни фалити, който може да създаде за тях споделянето на загуби;
- б) системното значение на контрагентите, които са изложени на риск от изпадане в несъстоятелност, по-специално по отношение на други участници на финансовите пазари и доставчици на инфраструктурни услуги на финансовите пазари.

2. При разглеждането на изключванията, основани на рисковете от косвено разпространение на проблеми съгласно член 44, параграф 3, буква в) от Директива 2014/59/ЕС, органите за реструктуриране преценяват в максимална възможна степен необходимостта и пропорционалността на изключването въз основа на няколко обективни и подходящи показателя. Показателите, които могат да бъдат от значение за случая, включват следното:

- а) брой, размер и взаимнообвързаност на институциите с характеристики, подобни на тези на институцията в режим на реструктуриране, доколкото това би могло да доведе до задълбочаването на липсата на доверие в банковия сектор или във финансовата система като цяло;
- б) брой на физическите лица, които пряко или косвено са засегнати от споделянето на загуби, видимост и медийно отразяване на действията по реструктуриране, доколкото това крие риск от подкопаване на общото доверие в банковата система или финансовата система като цяло;
- в) брой, размер и взаимнообвързаност на контрагентите, засегнати от споделянето на загуби, включително пазарните участници от небанковия сектор и значението на критичните функции, изпълнявани от тези контрагенти;
- г) възможност на контрагентите да получат достъп до алтернативни доставчици на услуги за функции, които са били оценени като взаимозаменяеми, предвид конкретната ситуация;
- д) дали значителен брой контрагенти биха оттеглили финансиране или биха прекратили извършването на сделки с други институции вследствие на прилагането на инструмента за споделяне на загуби и дали ще бъде нарушено функционирането на пазарите в резултат на прилагането на инструмента на споделяне на загуби спрямо такива пазарни участници, по-специално в случай на обща загуба на доверието в пазара или паника;
- е) масово оттегляне на краткосрочно финансиране или депозити на значителна обща стойност;
- ж) брой, размер и значение на институциите, които са изложени на риск от удовлетворяване на условията за ранна интервенция, или от наличие на обстоятелствата, определящи, че дадена институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна съгласно член 32, параграф 4 от Директива 2014/59/ЕС;

- з) риск от сериозно прекъсване на критични функции или значително увеличение на цените за изпълнение на подобни функции, [както е видно от промените в пазарните условия за такива функции или наличността им], или очакванията на контрагентите и другите участници на пазара;
- и) масово значително намаление на цените на акциите на институции или на цените на активите, държани от институции, по-специално в случаите, когато те могат да окажат въздействие върху капиталовото състояние на институциите;
- й) общо и повсеместно значително намаляване на краткосрочното или средносрочното финансиране, достъпно за институциите;
- к) сериозно влошаване на функционирането на пазара за междубанково финансиране, за което е показателно значителното увеличаване на изискванията за марж и намалението на обезпеченията на разположение на институциите;
- л) масово и сериозно увеличение на цените на застраховката срещу кредитно неизпълнение или влошаване на кредитни рейтинги на институции или други участници на пазара, които са показателни за финансовото състояние на институциите.

Член 9

Изключване на основание избягване на спад в стойността по член 44, параграф 3, буква г) от Директива 2014/59/ЕС

1. Органите за реструктуриране могат да изключат задължение или клас задължения от инструмента за споделяне на загуби, когато с това изключване може да се избегне загуба на стойност, така че притежателите на задължения, които не са изключени, ще бъдат в по-благоприятна позиция, отколкото ако задълженията са били обхванати от споделяне на загуби.
2. За да се прецени дали условието, посочено в параграф 1, е изпълнено, органите за реструктуриране сравняват и оценяват резултатите за всички кредитори, произтичащи от потенциалното споделяне или несподеляне на загуби, в съответствие с член 36, параграф 16 и член 49, параграф 5 от Директива 2014/59/ЕС.

Член 10

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 4 февруари 2016 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER